

Udvidelsen må naturligvis også for Kommissionens vedkommende føre til ændringer, men når man tager i betragtning, at andre landes regeringer består af adskilligt flere ministre og også viceministre end i Danmark, må det også kunne lade sig gøre med en anden arbejdsfordeling i Kommissionen, der inkluderer en repræsentant for hvert medlemsland, og modeller her til bliver da også drøftet, sådan som udenrigsministeren var inde på det i sin tale. Vi så bare meget gerne, at regeringen var fast i mælet i forhold til denne diskussion og i forhold til, at Danmark som andre lande fortsat skal have et medlem af Kommissionen.

Hvor Danmark oprindeligt ønskede en smal regeringskonference, er den efterhånden blevet noget bred. En række lande ønsker, at der skal træffes flertalsbeslutninger på endnu flere områder end i dag, hvilket er et af de temaer, der er kommet til at fylde mere på dagsordenen end også ønsket fra Kristeligt Folkepartis side. Vi er bestemt ikke det parti, der presser på for, at der skal indføres langt flere flertalsafgørelser, end der er i dag.

Når det gælder de såkaldte overvågningsmekanismer eller det, der nu bliver fulgt op af traktatmæssigt efter sanktionerne i forhold til Østrig, er vi stået af. Ganske vist kan man sige, at de tekster, der diskuteres nu under regeringskonferencen, ikke er så vidtgående som de forslag, der tidligere har været fremlagt af bl.a. Belgien og Frankrig, men vi mener ikke, at disse bestemmelser eller disse mekanismer er nødvendige. Vi mener, at de nuværende bestemmelser i Amsterdamtraktaten, for så vidt angår lande, der overtræder f.eks. menneskerettighederne, er tilstrækkelige, og det er ikke mindst, fordi vi har den udmærkede institution Europarådet, der står vagt om den europæiske menneskerettighedskonvention og netop i den sammenhæng har mulighed for at indføre overvågning og komme med henstillinger til medlemslandene, herunder alle EU-landene, som jo er medlem af Europarådet.

Som bekendt var Kristeligt Folkeparti ikke bag det flertal, der støttede regeringen og dens forhandlingsoplæg, som det blev præsenteret i begyndelsen af dette år. Vi fandt, at forhandlingsoplægget var for upræcist, og jeg mener også, man efterfølgende må sige, at vi har en række kritiske punkter at notere os i forhold til selve regeringskonferencen.

Jeg har allerede været inde på spørgsmålet om flertalsafgørelser, spørgsmålet om, at hvert

land skal have én kommissær, og spørgsmålet om overvågningsmekanismerne.

Men når disse kritiske bemærkninger er gjort, også i forhold til de bevægelser, som vi synes regeringen i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke burde have gjort, så vil jeg godt understrege, at heller ikke Kristeligt Folkeparti har taget stilling til traktaten, al den stund at den jo altså ikke er færdigbehandlet, og vi gør det først den dag, den foreligger, eller snarest derefter, og at det for os, uanset de kompromiser, der måtte skulle indgås til allersidst på selve topmødet, selvfølgelig er vigtigt at holde fast i, at det helt afgørende perspektiv for netop Nicetraktaten er udviklingsperspektivet.

Så selv om regeringens optræden i spørgsmålet vedrørende enkeltelementer, som forhandles under regeringskonferencen, som vi har været inde på, ikke får os til at klappe i vores hænder i dag, så vil jeg sige, at vi faktisk glæder os over, som også udenrigsministeren har kunnet redagere for det i forskellige sammenhænge, at der synes at være fremdrift i forhold til forhandlingerne omkring udvidelsen, og at man også på topmødet i Nice kan komme med nogle håndfaste tilsagn i forhold til, hvornår man reelt kan påbegynde en egentlig udvidelse, nemlig med udgangen af 2002. Det glæder os overordentlig meget, og vi håber på, at netop Nicetraktaten og det, der måtte blive besluttet på topmødet, kan være med til at sikre, at den målsætning nås.

Når det gælder forslaget til vedtagelse, vil jeg nøjes med at forholde mig til det forslag til vedtagelse, som et flertal af partier har fremsat, herunder regeringspartierne. Vi kan ikke fra Kristeligt Folkepartis side støtte dette forslag til vedtagelse, men vi vil undlade at stemme, når der skal stemmes om det, dels fordi vi ikke mener, at forslaget adresserer nogen af de aktuelle spørgsmål, som også vedrører regeringskonferencen og det helt korte perspektiv frem til Nice, dels fordi vi jo ikke betragter os som en del af det flertal, der står bag regeringens forhandlingsoplæg, som jo stadig væk gælder for regeringens forhandlinger frem til topmødet i Nice.

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis nogen for 28 år siden, da Danmark stod over for beslutningen, om vi skulle gå ind i Det Europæiske Fællesskab eller ej, havde sagt, at vi i år 2000 skulle stemme om afskaffelse af den danske krone, så havde alle og enhver – også alle regeringens repræsentanter – dengang sagt: Nej, det er helt vildt; sådan noget sker selvfølgelig